

Zaur USTAC

MƏHDUD HƏYATIN

MƏCHUL DÜŞÜNCƏLƏRİ

(...məhdudluğun məhsulu məchulluğa məhkumdur...)

Bakı – 2018

Zaur USTAC

“MƏHDUD HƏYATIN NƏCHUL DÜŞÜNCƏLƏRİ” EK

Bakı, “USTAC.AZ” nəşrləri, 2018, 123 səh.

Kod: EK-005 -04- MZM-14 -20-18

Elektron Kitab Zaur Ustac yaradıcılığının “30” illik yubley tədbirləri çərçivəsində nəşr olunur. Bu kitab müəllifin ənənəvi qydada 2011– ci ildə nəşr olunmuş eyni adlı kitabının elektron variantıdır. Kitabda şairin 1995 – 2002- ci illərdə qələmə aldığı şeirlər yer almışdır. (Y-30-EK-05-ZU)

İSBN: 978-9952-8298-9-1d

© Zaur USTAC, 2018.

Bakı -2011 Ənənəvi nəşirdən:

Kimsə, haçansa bu sətirləri oxuyarsa, təəccüblənməsin ki, nə çox qəribəlikdən, dünyanın anlaşılmamazlığından, duyumsuzluğundan yazılıb...

Bütün həyat sanki, pərdə arxasındadır. Özümü bu dünyanın, yalnız quru müşahidəçisi kimi zənn edirəm. Aləm, gözümdə qaranlıq...

18.11.1997. Bakı.

ON DÖRDÜNCÜ YAZI

QƏLƏM HAQQI VƏ YA MÜRƏKKƏB PULU

(HESABAT)

Salam, dəyərli oxucum... Uca Yaradana şükürlər olsun ki, Bizə qarşı çox səxavətlidir və hər dəfə Sizinlə yeni görüşə gələndə bu şükür-sənani qeyd etməyi özümə borc bilirəm. Hər yaşadığımız an üçün şükürlər olsun... Min şükür... Mətləbə keçməzdən əvvəl onu qeyd edim ki, nə qədər çalışsam da yenə yazıma bir sözdən ibarət ad seçə bilmədim... Söz addan düşmüşkən, artıq ad öz-özlüyündə oxucuya söhbətin nədən gedəcəyi barədə ipucu verir. Necə deyərlər əldə qələm 30 – a gəlib çatdıq.

2018 – ci ilin Mayın 24 –də ilk yazımın rəsmi şəkildə mətbu orqanda işıq üzü görməsinin 30 ili tamam olur. 24 May 1988 – ci il “Əməyə məhəbbət” adlı məqaləm, Ağdamda nəşr olunan “Lenin yolu” (sonralar “Ağdam”) qəzetinin 62-ci (7194) sayında, 4-cü səhifəsində dərc edilib. ("OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" adlı kitabın üz qabığına çıxarılmış foto - cild “Ağdam” qəzetinin Zaur Ustacın şəxsi arxivində saxlanılan həmin bu nömrəsindən istifadə olunaraq hazırlanmışdır.) Və ilk qələm haqqımı deyim, mürəkkəb pulumu deyim - qonorar - aldığım vaxtdan 30 il keçir... Təfsilata keçmədən sadəcə onu qeyd etməyi özümə borc bilirəm ki, həqiqətən də çox keşməkeşli bir həyat yaşamaq qismət oldu Bizlərə...

Sözüsüzki, yaradıcılığımız həyatımızın inkası olduğundan – “qabda nə var çıxar üzə” (Z.U)- bu anlamda mən nəzmi deyil,

məhz nəsri nəzərdə tuturam ... Yaşadıqlarımız yazdıqlarımıza çox təsir edir. Hətta, yəqin ki, yaşadıqlarımız yazdıqlarımızı yaradır... Yəni, belə uzun və keşməkeşli bir zamanın müqabilində Biz heç nə yazmamışıq... Adları qoyulmuş, içəriyi də məlum sayı 10 –dan artıq kitab – roman, povest və hekayələr – yazılacağı günü gözləyir... Və gözləyə-gözləyə zənginləşir, dərinləşir, vacibləşir... Yəqin elə buna görədir ki, kəlmələr kağız üzərinə köçməyə tələsmir, hələ bir az da qələmə naz edirlər... Nəsə, yazılmamışları qoyaq bir kənara, keçək yazılmışlara... 30 il əvvəl bir məktəbli məqaləsi ilə başlayan sərgüzəştlərim Uca Yaradanın izni ilə davam etməkdədir və inanıram ki, istədiklərimin hamısını yazıb Sizlərin ixtiyarına verməyə vaxtım olacaq. Bu günə qədər yazdıqlarımdan işıq üzü görən kitablarım aşağıdakılardır:

"GÜNAYDIN" ("AĞÇİÇƏYİM") Bakı - 2010. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"İSTƏMƏZDİM ŞAİR OLUM HƏLƏ MƏN" Bakı - 2010. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"GÜLZAR" Bakı - 2011. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"MUM KİMİ YUMŞALANDA" Bakı - 2011. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"MƏHDUD HƏYATIN MƏCHUL DÜŞÜNCƏLƏRİ" Bakı - 2011. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"ŞEHÇİÇƏYİM" Bakı -2011. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"BALÇIÇƏYİM" Bakı - 2012. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"BƏRZƏXDƏ" Bakı - 2014. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub)

"NİŞANGAH" Bakı - 2016. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"ORİYENTİR ULDUZU" Bakı -2011. (Bu günə qədər beş dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"GÜLÜNÜN ŞEİRLƏRİ" Bakı - 2011. (Bu günə qədər üç dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"SEVİN Kİ, SEVİLƏSİZ" Bakı - 2014. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"BAYATILAR" - "بایاتیلار" - زائور اوستاج - Bakı -2014. (Bu günə qədər iki əlifba ilə üç dəfə nəşr olunub və elektron variantı var. Təbrizdə yayımlanıb.)

"QƏLBİMİN AÇIQCASI" Bakı - 2016. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"USTADNAMƏ" Bakı - 2016. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"USUBCAN ƏFSANƏSİ" (MƏQALƏLƏR) Bakı - 2017. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"ÇƏHRAYI KİTAB" Bakı – 2017. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" Bakı – 2018.

(Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

YANDIRILMIŞ (LƏĞV OLUNMUŞ) KİTABLAR:

"93 – ün yayı və ya bir qaşığı qatıq", Roman, Bakı – 2011.
(Bərpa olunacaq.)

"2016", Povest, Bakı – 2011. (Bərpa olunacaq.)

Yuxarıda sadalanan müəllifi olduğum kitablardan əlavə, dostların məsləhət bilib daxil etdikləri bir-neçə antologiya, toplularda da yer almışam ki, onlardan Mənə məlum olanları bunlardır:

“ZİRVƏ” antologiyası. Bakı – 2017. (Sona xanıma və Vüsal bəyə təşəkkürlər.)

“RUHUMUZUN TURAN ƏTRİ” “Dədə Qorqud” kitabxanası seriyasından. Bakı – 2017. (Balayar müəllimə, Sabir müəllimə, Mehman müəllimə təşəkkürlər.)

“MƏQAM” Toplu. Bakı – 2017. (Hacıxanım Aidaya təşəkkürlər.)

ASKEF-in yayımladığı “KARABAĞD’AN, KERKÜK’DEN ÇANAKKALE’YE” (şiir seçkisi) antologiyası. Türkiyə–2017. (Günel xanıma, Sayman Aruz bəyə, Sona xanıma və Savaş Ünal bəyə təşəkkürlər.)

Bu günə qədər ənənəvi qaydada nəşr olunmuş bütün kitablarımın elektron variantları var. Hamı üçün tam pulsuz və təhlükəsiz əlçatanlığı təmin etmək məqsədi ilə yaradıcılığın

30 iliyi yubley tədbirləri çərçivəsində təkrar EK nəşrlər olacaq.

Son illər müntəzəm olaraq, <http://yazarlar.az/> , <http://ustac.az/> , <http://zaurustac.tr.gg/> saytlarında,

"EV BAZARI" qəzeti (e-qəzet) yomoristik e-qəzetdə, **"MAKLER-VİP" jurnalı (e-jurnal)** satirik e-jurnalda, **"MARALLAR"** satirik bloqda yazılarımı yayımlayıram. Bunlardan əlavə istər <http://www.tezadlar.az/> saytı olsun, istərsə də ənənəvi qaydada "TƏZADLAR" qəzeti Bizim üçün Ağdamın bir parçasıdır, "AĞDAM" qədər doğmadır.

Onu qeyd etmək istəyirəm ki, istər ənənəvi qaydada qəzet və jurnallarda, istərsə də elektron variantda bütün təkliflərə isti yanaşıram. Heç bir müraciəti cavabsız qoymuram. Eyni zamanda özüm də vacib bildiyim mövzularda yazılarım olanda və şeirlərimi hər iki qayda ilə mətbu orqanlara göndərirəm və yayımlanıram. Əlbətdə, vacib bildiyim mövzularda....

"YARADANLA BAŞ-BAŞA" kitabına daxil olan "QƏLƏM HAQQI VƏ YA MÜRƏKKƏB PULU" (on dördüncü yazı) adlı, hesabat xarakterli bu məqalə "OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" kitabında və yubley tədbirləri çərçivəsində Elektron Kitab formatında nəşr olunacaq bütün kitablarda yer alacaq. Ona görə məhz bu yazıda bir məlumatı da açıqlamaq istəyirəm.

Çox düşündüm ki, bu yazılardan, kitablardan başqa nə edə bilərəm... Bilirsiniz ki, 2007 – ci ildən fəaliyyət göstərən

YAZARLAR.AZ - Yazarlar jurnalının yaranma səbəbi, məqsədi, uşaq və gənclərə dəstək olmaq, ümumiyyətlə yaşından asılı olmayaraq yayımlanmaq problemi olan hər kəsə yardım etmək olub. Odur ki, yenə həmin ampuladan çıxış edərək, yaradıcılığın 30 illik yubleyi münasibəti ilə “USTAC” Milli Mükafatını təsis etdim. Mükafat diplomdan, nağd puldan və laureatın YAZARLAR.AZ-da yayımlanmış yazılarından ibarət, “Yazarlar” jurnalının xüsusi buraxılışı şəklində, 100 ədəd tirajla – pulsuz, kitabının nəşr olunmasından ibarətdir. Pul mükafatının məbləği bütün dövrlərdə stabil və inflyasiyaya davamlı olması üçün təqdim olunacağı ildə qüvvədə olan Azərbaycan Respublikası Müharibə Veteranının bir aylıq tam müavinəti həcmində nəzərdə tutulur. Pul mükafatı bir dəfə, tam həcmində ödənilir və qanunamüvafiq olaraq bəxşiş - bağışlama, hədiyyə etmə əsasında olduğuna görə vergidən azaddır.

Mükafat ildə bir dəfə, yalnız bir nəfərə 28 May Respublika Günü ərəfəsində - əvvəl, sonuncu Bazar günü – 2019 – cu ildən başlayaraq təqdim olunacaq. Kitab isə növbəti ilin təltifinə qdər çap olunub, laureata təhvil veriləcək. Mükafat barədə ətraflı məlumat YAZARLAR.AZ da elan olunacaq.

Bu arada “AZAD QƏLƏM”, “HAQQIN SƏDASI”, “ƏDƏBİYYAT”, “TƏZADLAR” qəzetlərinin, “YURD”, “ULDUZ”, “AZƏRBAYCAN”, “KİRPİ”, “MOLLA NƏSRƏDDİN XXI ƏSRDƏ”, jurnallarının, eləcə də <http://azpress.az/> , <http://senet.az/> , <http://zaman24.net/> <http://www.yazar.in/> , <http://take.az/> , <http://siirvideo.com/> <https://10yazar.wordpress.com/> , <https://yazyarat.com/> , <http://www.tehsilproblemleri.com/>, <http://ayb.az/> <http://azeri.press/> , <http://www.tezadlar.az/> ,

saytlarının bütün işçi heyətlərinə və rəhbərlərinə, ölkəmizdə elektron kitabçılığın və kitabxanaçılığın əsasını qoymuş, günümüzdə olduqca zəngin, böyük həcmli e-kitab bazasına malik <http://www.kitabxana.net/> saytının qurucusu, bir çox vacib ictimai işlərdə daim öndə fəallığı ilə seçilən, gənclərə həmişə dəstək olan Aydın Xan müəllimə xüsusi təşəkkürlər... Var olasız, Dostlar və əlbətdə, Bizim tanımadığımız digər Qəhrəmanlar ... Kim cəhaləti ortadan qaldırmaq üçün bir kəlmə deyirsə, yazırsa çox xoşbəxt

adamdır... Bu əməlin qəlbə verdiyi fərahlıq hissini ikinci bir iş bəxş edə bilməz.... Uğurlarımız bol olsun... Amin... (Amen...)

Düzü, bilmirəm nəşə untdum ya yox... Ancaq, yazımı yekunlaşdırmaq istəyirəm.

Sağ olun! Var olun! Hamınıza xoş və əyləncəli günlər arzu edirəm! Arada kitab oxumağı da unutmayın!!!! “Mütəilə orqanizmin kompleks müalicəsi, sağlam həyat deməkdir....”
(Z.U)

02.04.2018. Bakı.

Müəllif: [Zaur Ustac](#) ,
© Zaur USTAC,2018. Bakı.

TALEMİZ BELƏDİR

Yenə də arzular coşdu, çağladı
Qəlbimdə neçə min dastan bağladı,
Könül için-için hər dəm ağladı,
Hər, yada düşdükcə ötən günlərim...

Nə deyim, nə yazım xoş olsun sənə?
Bilirəm ki, nələr gəlir eyninə,
Hansı hərəkətim dəyib xətrinə,
Deyə bilərsənmi, küsən dilbərim?

Özün xəbərdarsan, hal-vəziyyətdən,
Sahibi olduğum, min əziyyətdən,
Bəlkə də bezmisən, bu ünsiyyətdən?
Mənimsə, sıraya durub illərim...

01.02.1996. Bakı.

O GÜN

Ümidini üzmə, gələcək gündən,
Qönçə arzuların gül açar onda,
Həmişə ayrılıq olmayacaq ki?
Könüllər güləcək, gözlər dolanda...

Ay məni məzəmmət eyləyən gözəl,
Qəlbimdə arzular çeşmə-çeşmədir.
Yoxsa, düşünürsən, mən asudəyəm?
Ruhum bir kəlmənə inan, təşnədir...

Nə edək, Tanrıdan qismətimiz bu,
Talemiz necəsə, barışmalıyıq.
İndi ayrılacaq da bir vaxt, hardasa,
Sözsüz ki, bir zaman rastlaşmalıyıq...

Bakı.

BU DÜNYA

Axı bu gün bayramındır, sevgilim!
Çox istərdim, təbrik etməyə gəlim,
Neyləyim ki, əlinə çatmayır əlim,
Nəsə, dünya mən deyəni heç demir!

Nə qədər, deməli sözüm var sənə,
Qızılgül qönçəsi, ya tər bənövşə,
Tay nə bilim nələr alaydım, sənə,
Nəsə, dünya mən deyəni heç demir!

Neçə odlu istək oyanır birdən,
Sor, nələr qaynayıb, coşur içimdən,
Neyləyim, heç nə də gəlmir əlimdən,
Bu dünya da mən deyəni heç demir!!!

Bakı.

GÖYƏRÇİN

Ay səni asudə uçan göyərçin,
Sən onu bilmirsən, nə bəxtəvərsən!
Həsəd aparıram bu xəşbəxtliyə;
Bəlkə, azadlığı mənə verəsən?

Mən də istəyəndə qalxım göylərə,
Qəlbin aradığı mənzilə yetim,
Bülbüllər gül üçün oxuyan kimi,
Mən də istəklimə nəğmələr ötüm...

Ah səni göyərçin, nə asudəsən!
Kaş, sənin yerinə olaydım barı,
Hərdən asimana qanadlanıb, mən
Görməyə gedəydim, gülüzlü yarı...

Göyərçin, gəl məni qınama sən də,
Neçə illərdir ki, qəlb həsrətlidir...
Dünyadan bir, vəfa görmədim, heç vaxt,
Yeganə təsəllim, ümidlərimdir...

Bakı.

BƏLKƏ DƏ

Açmamış qönçədir gəncliyim hələ,
Hələ bu dünyada nə görmüşəm, mən!
Ömrümün yarısın, bəlkə də çoxun,
Gördüm, astanada, gözləməkdə, mən!

Nə bilim önümdə nələr dayanır?
Gələcək günlərdə nəyim var mənim,
Ömrün bir hissəsin vermişəm bada,
Dünyadan bir ləzzət hələ görmədim!

Nazənin bir söylə, sən nə bilirsən?
Dünyadan bir, ləzzət duya bilmisən?
Nə deyim, hərənin bir qisməti var,
Bəlkə də sən nəsə, az-çox görmüsən?!

Şükür, ya rəbbim məsləhətinə,
Tələmiz necədir, yaşamalırıq,
Sabah qarşımıza nə çıxsə gülüm,
Sözsüz ki, onunla barışmalıyıq...

Bakı.

OD

Nə edim, zamanın gərdişi belə,
“Ağlıma gəlməyən, başıma gəldi”
Nə, bir cavanlıq gördüm dünyada,
Nə də bu gənclikdə bir üzüm güldü...

Ağzımı açıram, qəm, kədər qopur,
Dilimdə ya nisgil, ya həsrət donur,
İntizar nəğməsi ruhuma hopur,
Ayrılıqda ötən il ağuşunda...

Bir şirin kəlmənə ehtiyacım var,
Dünya mənim üçün beşikdən də dar,
Nədən bənövşələr tək açıb, solar?
Sən orda həsrətdə, mən intizarda...

Bilmirəm, içimdə çağlayan nədir?

Köksümü içindən dağıdıb, didir,

Baş aç bilmirəm, bu dünya nədir?

Könül sevən gündən düşübdü, oda!!!

Bakı.

NƏ DEYİM

Sanki, açılıbdı bulağın gözü,
Qəlbimdə arzular səfə düzülüb.
Nə qədər fikir var, nə qədər qayğ,ı,
Taqəti qalmayan, canım üzülüb...

Xəyalən tapıram mən səni tez-tez,
Xəyallar qoynunda qovuşuruq, biz.
Əlində tutmusan, bənövşə, nərgiz
Fəqət, ətri qaçmış, solub, üzülüb...

İldə bir, ya iki, kərə görüşdük,
Dəryadan bir damla alıb, ötüşdük,
Qəlblər od içində, biz əl tutuşduq,
İntizar çəkmədən Ustac üzülüb...

Bakı.

ANLAŞILMAZLIQ

Nədir yenə susan könül, döyünürsən sinəmdə?

Söylə, səni hansı xəyal saldı yenə kəməndə?

De nədəndi, qəmli könül , için-için ağlarsan?

Söylə, əqli neyçün yenə, eyləmişən bihudə?

Yenə coşdun; istəklər-min cürə, arzu-qədərsiz,

Qurtuldunmu, xüyalardan, bir, olasan asudə?!

Dövrən fırlatdı, zaman çərxini-dəyişdi gərmiş,

Doyub dünyadan, dünyanın özünə qaldım biganə.

Ümiddən asıla qalıb, üzgünəm, yenə üzgün...

Arzularım, istəklərim etdi məni divanə.

Ustac, nədir məchul-məchul xam xəyala dalmısan?

De, sabahdan xəbər varmı, ya qalmısan miyanə?!

DUYUMSUZLUQ

Yenə də ürəyim sığmır köksümə,
Nə əlim, nə dilim baxmır sözümə,
Tale min bir naxış saldı üzümə,
Həyat özü boyda qəribəlikdi...

Düşüncələr məni alır qoynuna,
Xəyallar qucuqur, öz ağuşuna,
Matam, arzuların bu vuruşuna,
Qəlbin həqarəti bir incəlikdir...

Ümidlər boy verir arzularımdan,
Həyat özü, doğur xəyallarımdan,
Reallıq doğulur rüyalarımın,
Təzadlar, əslində mücərrədlikdir...

Nə deyim, nə yazım dünya barədə?

Min cürə sirr qalır, bir həqiqətdə,

Min xəyal gizlənir, bir səxavətdə,

Əhdə vəfa qılmaq, sədaqətlikdir...

Bakı.

QÖNÇƏLƏR

Yenə də duyğular hər şeydən təmiz,

Necə görmüşdünsə, elə qalıbdır...

Ən zərif hisslərin ünvanı sənsən,

Arzular qəlbimdə cığır salıbdır...

* * *

Zəriflik içində zəriflik gəzən,

Ən incə duyğular qəlbimdə yaşar.

Müdhiş gözəlliyə məftun olaraq,

Ürək cəmalına nəğmələr qoşar...

* * *

Ən ali hissləri qoruyub inan,

Gündə neçə kərə süzdüm qəlbimdən...

Nələr düşünmüşəm, nələr çəkmişəm,

Bilməyirsən, nələr keçir qəlbimdən???

* * *

Arzular içində arzu yaşayır,

Səfinə düzülmüş durnalar kimi.

İçimdən neçə min SABAH boylanır,

Əsən mehə təşnə qönçələr kimi..

02.04.1996. Bakı.

GÜLÜM

Bahar mehi oxşadıqca ruhumu,
Təzadlar çeşməsi çağlayır, Gülüm!
Gülün həsrət odu qövr elədikcə,
Bülbül neçə dastan bağlayır, Gülüm!

Könül istəyini dilə gətirmir,
Məchul duyğuların sona yetirmir,
Sonsuz xəyallarım bitib-tükənmir,
Ruhumu de nələr çuğlamır, Gülüm?!

Hərdən rüyaların qonağısan, sən.
Xəyalın asılıb gözüm önündən,
Usandım, sevdanın məşəqqətindən,
Bilmirəm, ləzzəti nədədir, Gülüm?!

Röyama aydınlıq gətirir üzün,
Ruhuma təskinlik olardı sözün,
Bilmirəm, hardasan, necəsən özün?
Qəlbimdə nisgilin qalıbdı, Gülüm!

06.04.1996. Bakı.

QONAQ

Gecələr görüşə gəlirsən, Gülüm,
Uzaq məsafələr qət edərək sən.
Ruhlar qovuşur, asudəliklə,
Sən söhbət açırsan, məhəbbətindən...

Həmişə gülürüz gəlirsən, Gülüm,
Talen də hüsnün tək qoy gülər olsun!
Görünən həyatda həsrət könüllər,
Barı, rüyalarda tez-tez qovuşsun!

Hərdən rüyaların qonağısan, sən...
Arzular qönçə tək boy verir bu vaxt.
Yaralı qəlbimə məlhəm olursan,
Təbib xalatında gəlirsən çox vaxt.

Ruhlar yorulub, fikir-xəyalıdan

Gecələr səfərə çıxırlar, bu heç...

“Sən” mənim yanıma gəldiyin kimi,

“Mən” sənın yanına gəlirəmmi heç?!

Bakı.

BELƏDİR

Sahilləri qucuyan, ləpə olmaq istərəm;
saçlarını oxşayıb, vüsala yetmək üçün...
Gah həzin, gah şiddətlə,
əsən küləklər olub,
qanadlanmaq istərəm;
oxşayıb cəmalını, üzündən öpmək üçün...
İstərəm asimana qalxım, qaranquş kimi;
heç olmasa, kənardan hüsnünü görmək üçün...
Bu həyatdan çox uzaq, xəyallara dalmışam,
Qəfəsdəki bülbül tək gülə həsrət qalmışam...

Bakı.

SƏN VARSAN

Yenə də qəlbimə girmisən, Gülüm!

Ruhumu oxşayan təbəssümünlə...

Sabaha inamla, xoş baxışınla,

Min mənə oxunan gülər üzünlə...

Yenə rüyaların qonağısan, Sən!

Hər “yat” komandası olanda mənə,

Xəyalın mənimlə girir yatağa,

“Qalx”-adək qor dolur sənlə yerimə..

“Yat”-dan “qalx”-a kimi həmdəm oluruq,

Şirin söhbət edir, dərdləşirik həm.

Nə yaxşı, rüyalar varmış, Gözəlim...

Çünki rüyalarda sən varsan hər dəm...

Bakı.

BİLMƏM NƏDƏNDİ

Pünhan gözəlliyin sorağındayam,
Yenə düşüncələr ağuşundayam,
Əlacsız xəstəyəm, “yatağındayam”,
Təbibim gəlməyir, bilməm nədəndi?

Bənövşələr soldu, açıb lalələr,
Hər yan yaşıl çəmən, al-əlvan güllər,
Ruhlar cuşa gələr, könül dillənər,
Mənim üzüm gülməz, bilməm nədəndi?

Dünyanın qəm yükü çiyinlərimdə,
Dünyanın ah-zarı mənim qəlbimdə,
Ürəyin nəğməsi donub dilimdə,
Dilim xoş söz deməz, bilməm nədəndi?

Ayrılıq bəlasın çox çəkdim, bilə!

Ürək fəryadları yetişdi dilə,

Əllərim uzalı qalıbdı ələ,

Qolum gücsüz düşüb, bilməm nədəndi?!

Bakı.

KƏDƏR DOSTUYAM

Xəyallar apardı yenə də məni,
Nə uzaq, nə yaxın mövcud keçmişə.
Ötən May ayının bir səhərində,
Əlimdə Qızılgül , Gün doğar-doğmaz,
Yenə görüşünə tələsirəm mən!
Soruş, nələr keçmir bu dəm qəlbimdən?
Nəhayət, könüllər yetdi vüsala,
Əllər əl tutuşdu, dillər lal oldu,
Elə bil, qulaqlar sanki, kar olmuş,
Gözlər həm danışır, həm dinləyirdi.
Əlləri sükutla üzdün əlimdən,
Nəmli baxışları çəkdin üzümdən...
O tər qönçələr də utandı sanki,
Bizim o məsum, o pak görüşdən...
İndi o qönçələr lap çoxdan solmuş,
Ləçəklər quruyub, tökülmüş yəqin,
De, ürəklər necə solubmu görən?
“Soyuq” ötüb, keçən gün təsirindən?!
Əfsus, görüşünə gələ bilmirəm,

Olmayan dünyanın sakiniyəm mən,
Hicrətdə gəncliyi tam başa vurdum.
Hicrandan vüsala yol gethagetdə,
Yaxamı qurtara bilmədim ondan;
Həsrdən, hicrandan, həm ayrılıqdan...

Bakı

GEDƏ BİLİRSƏNSƏ, GET

- "... *mən gedim...*"

...Gedirsən, get,

ancaq

elə, get ki,

arxanca izin qalmasın,

bütün olub - keçənləri, özünlə apar!!!

Yox əgər, sən getsən,

bütün bunlar;

(olub-keçənlər)

qalsa, mənimlə

döyünməz ürəyim,

damarda qan donar!!!

Getmək istəyirsən,

elə, get ki,

qəlbimdə yerin qalmasın,

hər nə var,

yaddaşımdan sil,

apar!!!

Qəlbimdə qaladığın ,
o, “ocağın” közü nə,
külü də qoyma qala,
o, “ocağın” yerini ürəyimdən,
dart, qopar!!!
Sən gedəndən sonra,
elə, olmalıdır ki,
sanki, heç nə olmayıb;
nə, sən məni sevmisən,
nə, mən səni görmüşəm...
Tamam yad adamlarıq...
Sonra məni görəndə,
yanımdan düz keçəsən...
Necə, başqalarının yanından ötdüyün tək;
utanmadan,
çəkinmədən,
qorxmadan – vicdanın töhmətindən.
Heç nə olmayıbmış tək,
Heç nə xatırlamadan...
(bu, mümkünmü görəsən?)
Əgər, bacarırsansa,

bax beləcə, çıxıb, get...
Nə sən xatırla məni,
Nə mənim yadıma düş!!!
Gedirsən get,
elə, get ki,
yaddaşımdan silin sən...
Ağ kağız tək;
yazdığın,
pozduğun,
saf qəlbimin ləkəsini,
pozub, get...
Necə ki, o,
sən gəlməmiş var idi;
hər qayğıdan azad idi,
təmiz idi,
saf idi...
Əgər, belə, gedirsənsə,
di, dayanma,
durub, get!!!
Yorma məni,
dincəlməyə həsrət qalmış,

qəlbimi...
Bilirəm ki, gedə bilməzsən belə;
söylə,
necə ola bilər,
mən görəndə bənövşəni,
yasəməni,
indi açmış qızılgülü,
ya da ki,
tər qönçəni
yadıma düşməyəsən,
xatırlamayam səni???
Əgər, yadına salsan,
Günəşin dan yeri də,
qürub etdiyi vaxt da,
həzin əsən küləklər...
Gördüyün bütün nə var;
səni xatırladırlar,
səni yada salırlar,
saydığımın hamısıın,
yığ gözümün önündən,
hara gedirsənsə, get!!!

İlim, ilim olub, it!!!
Əgər, bacarırsansa,
bax, bu cür gedirsənsə,
onda durma, çıxıb, get...
Məni yorma,
Gülüm get...
Get, get...
Elə, get ki,
sanki, heç olmayıbsan,
yaddaşımdan silin sən,
sonra həyatım boyu,
bir qorxunc kabus kimi,
məni izləməyəsən...
Bu cür gedə bilirsən?
Onda,
gözləmə, dur get...
Sıxma, sıxıq qəlbimi...
Tez ol,
qəlbimi tərək et!!!

Elə, et ki,
qəlbimdə yerin qalmasın,
hər nə var,
yaddaşımdan sil, apar!!!
Qəlbimdə qaladığın,
o, “ocağın” közü nə,
külü də qoyma qala,
o, “ocağın” yerini,
ürəyimdən dart,
qopar!!!
Durma,
tərk et qəlbimi,
könlümü rahat burax...
Ruhum da azad olsun,
Gülüm, məni tərk elə,
qəlbimi rahat burax...
Get,
gözləmə, daha!!!
Görürəm, tələsirsən...
Qəmgin olmaq nə üçün?

Gülə-gülə get barı;
sevindirmə düşməni,
qəmgin etmə dostları...
Gülə-gülə get, Gülüm.
Elə, get ki,
bir daha,
geriyə dönməyəsen!
Rahat olmuş qəlbimi,
narahat etməyəsen...
Əgər, belə gedirsən?
Onda,
dayanma,
tez get!!!
Xəyallarımı tərək et!!!
Elə, et ki,
baş qaldırıb,
asimana baxanda;
Aydın,
mirvari tək
ulduzların
seyrinə dalanda,

sən yada düşməyəsən...

Dur!

Dediyimin hamısına əməl et,

daha məni rahat burax,

ilim, ilim olub, it...

Bax, belə bacarırsansa,

bax, bu cür gedirsənsə,

onda,

məni rahat burax...

Onda,

məni yorma get...

16.08.1996. Xanabad.

MÜHAKİMƏ

Həyatın özü boyda,
bir qaranlıq lövhəsən;
bu qaranlıq lövhədə
nələr yoxdu?
Mənim taleyim haqqda;
həm əzablı, işgəncəli,
həm, xoş günün yazısı...
həm sevincli, şirin günün
həm, kədərli, acı günün
İlahidən qismət payı, ruzisi...
Bu qaranlıq lövhədə yazılıbdır;
iki gəncin taleşi...

1996. Xanabad.

ÜRƏYİM

Dünyanın işinin məğzi nədədi?

Qəlblərdən arsu yox, məqam boylanır...

Günəş dan yerində, gah da qürubda

Zamandan asılı qana boyanır...

Əkirsən çiliyi bar veürsin deyə;

biri bar-bəhərli, birisi vecsiz...

yarımçıq şeir. 1996. Xanabad.

ÖMÜR

Budağından qopmuş, yaşıl yarpağam,

Təbiət alıbdı, qoynuna məni.

Haraya gedirəm, özüm də bilməm,

Tanrım yönəldir, yoluma məni...

Rüzgar əsdikcə dəyişir dövran,

Məskənim gah dərə, gah dağ olubdu.

Həsərdən, nisgildən, həm ayrılıqdan,

“Yaşillıq” saralıb, rəngi solubdu...

27.09.1996. Bakı.

ARZU

Yarı bu gün, yarı sabah
Dünya bizim olacaqdır.
Duyumsuz bu günlərimiz,
Bir xatirə olacaqdır.

Yaşayacaq, insanların
Ürəyində xoş arzular.
Bu çaşqınlıq, boş xülyalar,
Tez bir vaxda unudular.

İnsanların şüurunda
İnqilab lap tez olacaq.
Şərdən maya tutan çiçək.
Yaxın zamanda solacaq!

Ş n həyatda insanların
Arzuları g l olacaq!
Həyat düşüb, axarına
 z durumunu tapacaq!!!

06.10.1996. Bakı.

DOSTUM

Dostum, haqq yoluna qayıt indidən,

Sonra əməlindən olma peşiman.

Gördüyün işlərə, dediyin sözə

Bir gün, sorğu-sual olacaq inan!

Yaşama, dünyanı hədə yerə, sən!

Sabahkı gün üçün yaşa bugündən,

Nəfsin güdazına vermə ömrünü,

Sabahkı yaşayış doğur bu, gündən!

Xülyalar yolunda olma canfəşan,

Arzu, istəyini inam üstə qur!

Bugün elə yaşa, elə iş gör ki,

Peşiman olma, çalınanda “sur”!

Bakı.

HƏQİQƏT

Nə qədər Günəş var, yaşayar insan,

İnsan öz ömrünü son edə bilməz.

Dünyasın dəyişər, nizamı ilə,

O, bir varlıq kimi yox ola bilməz!

Heçdən heç yaranmır, hrç nə heç olmur,

Bulud göydə dolur, yerdə su olur,

Sular buxar olub, göylərə uçar,

Bu, “dünya” nizamsız qurula bilməz!

Gecələr, gündüzlər, Ay və ulduzlar,

Səhradakı qumlar, deryada buzlar,

Acılı, şirinli, rəngli dənizlər,

Bir təsadüfdür mü? – bu ola bilməz!

Bütün yaranmışın öz nizamı var,
Canlılar, cansızlar, dərələr, dağlar,
Bütün xəstəliklər, bütün bəlalar,
Heçdən mövcud deyil, heç ola bilməz!

Dünyamız qurulmuş, bir nizam üstə,
Daşları daş üstə, otu ot üstə,
İnan ki, göz tökən acı tüstü də,
Heçdən yaranmayıb, heç ola bilməz!

* * *

Dostum, yaxşı düşün, düşün bir az da,
İnsan bu, mətləbi duymaya bilməz!!!

Bakı.

DÜŞÜNCƏLƏR

Arzular üzünə güləndə sənin,
Elə bil, yüz dəfə cavanlaşırsan.
İşin bərkə düşüb, çətinləşəndə,
O an qəm-kədərlə qucaqlayırsan...

Belə olmamalı düşün, ey insan!
Səni xəlq edəndə ulu yaradan,
Mayanı tutmuşdu, “sabit” torpaqdan,
Mənbəyin, mənəbin torpaqdır, İNSAN!!!

İradə bəxş etdi Yaradan sənə,
İstiqamət alma, əsən yellərlə,
Şüuru örnək tut, əməllərinə,
Bir gün, bu işlərə hesabatçısan!

Enib asimandan, yerdə qərar tut,
Şirin xülyaları biryolluq unut,
“Həsədi”, “həvəsi” qəlbində ərit,
Həvəsə aldanıb, uduzacaqsan!

Ümid et, həmişə xoş gələcəyə,
Ümid et, tanrının mərhəmətinə,
İlahi inama sədaqətinə,
Bir gün mükafatın olacaq inan!!!

Bakı.

KÖNÜL

Ulu Yaradandan bir, istəyim var,
Arzusuna yetsin, bütün cavanlar!
Məni də xar etdi “ gülüzlü” nigar,
Heç nədən nagaan aldanan, könül!

Yarısı sevinçdi, yarısı kədər,
Hamıçün mehriban, xoş günlər dilər,
İçimi içindən bir neştər dələr,
İçindən min yerə doğranan, könül!

Ümid təsəllidir, arzu inamdı,
İnsanı yaşadan min-bir gümandı,
Ən zərif duyğular qəlbə imandı,
Hər yerdə təkliyə tapınan, könül...

Bakı.

ALDANMIŞAM

Yadıma düşürsən, xəzan yeliylə,
Min-bir söz deyirsən yarpaq diliylə,
Oxşaya bilməzsən dükan gülüylə,
Ruhumu aldadıb, gəlmə yaxına,
Onsuz da üzünə gülən deyiləm!

Həmişəyaşıl tək sünisən, Gülüm!
Əlində soyuqluq duyubdur əlim,
Deyəsən, xoşuna gəlməyib dilim,
Üzünə təbəssüm qonmamış hədə,
Bir daha üzünə baxan deyiləm!

Aldatdın qəlbimi təbəssümünlə,
Əzirsən ruhumu süniliyinlə,
Xoşuma gəlmədin “gözəlliyinlə”,
Soyuqluğun girdi aramıza bil,
Əlini əlimə alan deyiləm!!!

03.11.1996. Bakı.

SƏHV SALMISAN

Hardansa, yol tapdın yenə qəlbimə,
Qəfil gəlişinlə dərd, qəm gətirdin.
Rahatlıq tapıb, asudə olmuş,
Laləzar könlümdə tikan bitirdin!

Bəlkə də şeytansan, cildə girmisən?
Bəlkə bir, umacaq üçün gəlmisən?
Nə üçün gəlmisən, özün bilərsən,
Gəlişinlə qüسسə, kədər gətirdin...

Nə üçün narahat edirsən məni?
Bu könül, çoxdandır axtarmır səni,
Get, yadına sal son sözlərimi,
Sən məni bax onda, orda itirdin...

Nahaqdan yorursan özünü, Gülüm!

Yuxuda rahatlıq ver ki, uyuyum,

Sənə neçə kərə dil tökdü dilim,

Bu işi, bu yerə özün gətirdin!

Bakı.

* * *

Ay ana, adına vurğunam sənin,
Durduğun ucalıq xəyalə gəlməz...
Dünya xalqlarının lüğətlərində,
“ANA” sözünə tay söz ola bilməz!!!

Bakı.

*

*

*

Aşıq ol, hüsnünə tək Yaradanın,

Özgəsinə meyl bil ki, əbəsdir.

Diz çök qarşısında, mərhəmət dilə,

Məhəbbətsiz həyat bil ki, həbsdır...

28.01.1997. Bakı.

BELƏDİR

Ulu Yaradanın buyruğu belə,
Zərrə qədər şübhən olmasın, sənin,
Belə buyrulubsa, belə olmalı,
Əlindən nə gələr axı bəndənin?

Əl atdım nizamın sühufuna mən,
Orda talemizdən bir sətir gördüm.
Gördüm ki, adımız qoşa yazılıb,
Qismət qarşısında acizəm, özüm...

De, qaçmaq olarmı, yazılanlardan?
Payına düşəni dadmalısən, sən.
Bir onu bilirəm, hər şey əbəsdir,
Mənim də adıma sən “deyilmisən”...

Belə buyrulubdu, odur qismətin,
Qismətindən artıq arama, heç vaxt!
Unut xülyaları, unut dünyanı,
Başqa arzuları ürəyindən at!

İstədim-istəmədim, inan belədir,
Talenin hökmüylə barışmalıyıq.
Sən mənə məcburi verilmiş paysan,
Alın yazısına alışmalıyıq...

Əsil həqiqəti anla, Gözəlim,
Sən məni seçmirsən, nə də mən səni...
Sən, mən doğulmazdan yazıldı belə,
Biz belə işlərdə gücsüzük hələ...

Rəbbimin özünün buyruğudur bu,
Biz razı olsaq da, ya olmasaq da.
Unut yersiz olan, boş fikirləri,
Hər şey öz yolunda, öz qaydasında...

Hər şeydə acizik, acizik, Gülüm!
Əzəldən cızılmış, çevrə cızırıq...
Özümüzdən heç nə icad etmirik,
Rəbbimdən verilmiş ruzi yığırıq...

Bakı.

QİSMƏTDİR

Getdiyın yollarla dönübsən geri,
Qəlbimə giribsən, demək yerindi.
Bu, nə sənlikdi, nə də ki, mənlik
Ulu Yaradanın öz əmriylədir...

Tale yazılarda düşübsən sən də,
Nə bilim haradan mənim bəxtimə?
Mən çəkə bilmərəm yaxamı səndən,
Yoxsa, uğur yazmaz Tanrı, bəxtimə!

Bir də ki, qismət ilahidəndi,
İnsan taleyinə görə yaşayır.
Yəqin ki, heç nədən olmadıq tanış,
Sözsüzki, hardasa, nəsə uyuşur....

Bakı.

ANA

Sönməz bir od kimi, adın qövr edər,

İçimdən atəşlə boylanar, ANA!

O, hansı duyğudur, hər şeydən uca,

Qəlbimin yağıyla qovrular, ANA?!

Nə qədər cismimdə dövr edər qanın,

Nə qədər yaşayar, bir para canın,

Özünün əmridir, Cənabi-haqqın,

Borcluyam, qarşında daima, ANA!

Ümidim, təsəllim sənin duandır,

Həmişə çin olan rüyalarıdır,

Ən yüksək mərtəbə analarıdır,

De, səni unutmaq olarmı, ANA?!

Bakı.

HƏYAT

Həyat özü boyda qaranlıq lövhə,
Yazılan yazılır, oxumaq olmur...
Zamanın bəstəsi elə, mürəkkəb,
Səsləri, səslərdən ayırmaq olmur...

Həyat özü kimi bulanlıq bir, su,
Axdıqca bulanır, heç durulmayıır...
Zamanın kələfi düyünə düşüb,
Dolanır, burulur, heç açılmayıır...

16.04.1997. Bakı.

DÜNYAMIZ

DÜNYA deyilən, ümum bir qaranlığın məcmusudur...

Fəqət, bu elə bir, qaranlıqdır ki, onun öz parlaqlığı, öz tündlüyü, öz zülməti, öz açıqlığı var. Yəni, bu qaranlığın özündə müxtəlif dünyalar var və bu dünyalar dünyalara xırdalandıqca xırdalanır...

Və eyni zamanda bu xırdalanma sonsuzdur. Yəni, nəhayətdə elə bir, dünya yoxdur ki, o, bölünməz olsun. Məchul da budur, məlum da...

16.04.1997. Bakı.

ULDUZUM YOXDUR

Dedilər, hərənin bir ulduzu var. Öz ulduzumu axtarmağa başladım, ulduzlar sayrışan səmada. Tanımadığın ulduzu tapmaq olar?! – Bu çimərlikdə balığın öz qulağını axtarmağı kimi bir şeydir...

Nəsə, başımı qaldırıb, öz ulduzumu axtarmağa başladım, ucsuz-bucaqsız kəhkəşanda. Bir ulduz seçdim, - özümə layiq; parlaq, işıqlı, nurlu... Bu an ulduz solmağa başladı, nefti qurtarmış çıraq kimi, öləzidi, öləzidi lap az qaldı sönsün... - yox, yox sən deyilsən , sönmə, ay ulduz...

O,ulduzu buraxıb, başqa bir parlaq ulduz tapdım, özüm üçün. Elə bil, məni gözləyirmiş, mənim ulduzum budu – fikri ürəyimdən keçən kimi, sönməyə başladı. – yox, yox sönmə, ay ulduz sən də deyilsən, sən Allah sönmə...

Bəs, hansıdır mənim ulduzum? – Yoxsa, heç mənim ulduzum yodur, hə????!!!

16.04.1997. Bakı.

ADSIZ

Nə deyim, haradan başlayım ki, mən
Səniçün xoş olsun barı, nazənin...
Düzü, istəmirəm uyub nəyəsə,
Ömrü hədər gedə sən tək gözəlin...

Demirəm, qəlbinin hökmünə zidd ol,
Nə yaz buludu tək vaxt-vədəsiz dol,
Nə də ki, gül kimi, güldandaca sol,
Bir balaca düşün, fikirləş dərin.

Uyma, xəyalların şirinliyinə,
Aldanma, dünyanın gözəlliyinə,
Aydın düşüncənin təmizliyinə,
Valehi olmuşam, sən tək dilbərin.

Qoru, məqamını əsən küləkdən,
Xəyallar almasın, əqlini səndən,
Arzu ibarətdir, sən istəyəndən,
Həyatsa, acıdır, hərdən də şirin...

Bakı.

TƏZAD

Dünyanın işində nizama bax ki,
Bir anın ötməsi yaşadır bizi,
Bir an ötür, Günəş doğur,
O, batmağa tələsir...

Bir an ötür,
Mən səndən bir an da uzaqlaşırım,
Eyni zamanda yaxınlaşırıq...
Ən adi misalı seyr elə, Dilbər!
Ağac kökləriylə sorub torpaqdan,
Kiçik bir zərrəni çəkir budağa,
O zərrə torpaqdan uzaqlaşırırmı?
Uzaqlaşırırsa da, həm yaxınlaşır...
Budaqdan yarpağa keçən zərəcik,
Yarpaqla torpağa enəcək, Gülüm...

**Əslində yaşayış bax elə, budur,
Əzəldən cızılmış çevrə cızırıq...
Həyat bu dövrdən ibarətdi, bil...
Nə sən məndən inci,
Nə mən kövrəlim,
Həyat davam edir, biz hərəkətdə...**

Anlar ötdükcə yaranan günlər,
Bizi həm ayırır,
Həm qovuşdurur.
Demə, ötən günlər ayırır bizi,
Bu mümkün deyil, ola da bilməz!
Dünyanın nizamı elədir, Gülüm;

Cızılmış çevrədə fırlanırıq biz,

Bir vaxt gördüyümüz nöqtəni inan,

Fırlanıb haçansa görəcəyik biz...

Biz ötüb keçəndə arxada qalan,

Bir zaman qarşıda dayanacaqdır,

İndi öz rəngini itirən anlar,

Bir vaxt öz rənginə boyanacaqdır...

Bakı.

QAYTAR MƏNƏ

Ötən aylar, ötən illir

Qaytar mənə;

Aydan-arı,

Gündən-duru,

o tərtemiz, pak eşqimi...

Qaytar mənə;

saf diləkli,

xoş amallı,

o sevdalı, çağlarımı...

Qaytar mənə;

nurlu sabaha müjdəli,

Ay-ulduzlu gecələri...

Qaytar mənə;

içimdəki o boşluğu, ehtiyacı,

o, yaşamaq istəyini...

Qaytar mənə;

o duyumlu, xoş ilgili, günlərimi...

Qaytar mənə;

o yaşamaq ehtirasın...

Qaytar mənə;

coşğunluğu, çılğınlığı,

bir, həmdəmə ehtiyacı...

Qaytar mənə;

bu həyata məhəbbəti...

28.10.1997. Bakı

ETİRAF

Hayana köçdünüz içimidən mənim?

Ey məni içimdən didən duyğular!

Gözü bağlı qalıb, kor oldum axır,

Məni tənha qoyub, getdi qayğılar...

Həyata biganə olmuşam, Gülüm!

Müqəssiri mənəm, zaman bilmirəm?

İllərin soyuğu düşdü araya,

Sevgimə ağlaram, gülə bilmirəm...

Günlər an-an ötüb, aylar olduqca,

Eşqin də buz kimi soyuyur, Gülüm!

Soyuqluq haradan girib araya?

Xoş sözlər deməyə gəlməyir dilim...

Elə bir, haldadır can xanimanım,
Elə bil, dünyada yaşamayır heç.
Bütün ehtiyaclar tərək edib mənı,
Əgər, günahkaram, günahımdan keç!!!

Bakı.

DUYUMSUZLUQ

Ürək, o ürək deyil,
çırpınıb, gecə-gündüz
darıxardı, səninçün...
Sanki, heç döyünməyir,
duymayır bu həyatı.
Dünyanın axarında,
dəyərək, daşdan-daşa,
Elə, biganələşib;
unudub, bu həyatı...
Köksümdə “ürək yeri”
boş qalıb, inan mənə...
Adidən-adi duyğu,
tərk eləyib qəlbimi,
Heç nəyə ehtiyac yox,
Hər şeyə etinasız,
“ROBOT”-a çevrilmişəm...
Həyat özü mənasız,
Dünya boş bir, əyləncə.
Sən də yaddan çıxmısan,

Sənin məhəbbətin də...
Hardan alıəm o, günü;
geri dönməz keçmiş?
Görüşə tələsərdim,
HƏSRƏTİNLƏ YAŞARDIM,
Səni az-az görərdim,
Xəyalla danışardım...
Həmişə birgə idik;
sırada, iş başında,
oxuyanda, yazanda...
Oxuyanda sətirlər,
Yazanda dətt olardın.
Yatmaq üçün yatağıma girəndə,
Heykəl olub başımın, üstündəcə durardın...
İndi, hanı o, istək?
Hanı qəlbdə o, həvəs?
Hər şey tərək edib məni,
Quru qəfəs qalmışam,
Bilməm bu duyğuları,
Kimdən necə almışdım?
Kimə necə satmışam?!

İnsan necə dəyişər,
Necə solarmış, Gülüm?!
İnsan kütlə içində,
Necə də təklənərmiş,
Tənha qalarmış, Gülüm?!
Bilməm, zaman soyutdu,
Yoxsa ki, biganəlik???
- bu eşqi, məhəbbəti,
səmimi ünsiyyəti...
Sevgimə acıyıram;
- necə sonluğa çatdı,
nələrin arzusunda,
nərdə axşamlamışıq???
Bilməm, sonu necədir,
Hələlik tək qalmışam,
Sən orda, xoş xəyalla,
Ovudursan gününü,
Mən isə, biganəlik,
Alıbdı ağuşuna...
Nəsə...
İllərin axarında,

Bilməm, hayana doğru,
Ömür baş alıb, gedir...
Dünya özü qaranlıq,
Suyu yaman bulanlıq,
Həyat özü qəribə,
Ömür yolu dolaşıq,
Sonu da sonsuzluğa,
Uzun yolu yarıda,
Yaman mənasızlaşıb,
Bu mənasız, duyumsuz,
Həyat,
nədəndi bilməm,
mənimçün cılızlaşıb...

05.11.1997. Bakı.

* * *

Həyatın mənası yox,
Yaşamaq heçdir, Gülüm!
Nə güldə var, təravət,
Nə də eşqdə sədaqət...
Məhəbbət nağıllarda,
Yaşayardı bir zaman,
İndi, nağıllardan da
Uçub, ərşə gedibdi...
Həyatın mənası yox,
Yaşamaq heçdir, Gülüm!
Nə dünyaya etibar,
Nə insana inam var...
İnsanlar etibardan,
inamdan uzaq düşüb!!!
Sədaqət insana yad,
məhəbbətsə, yabançı...
Səmimilik gen düşüb!!!
İnsan qaıb ümitsiz,

İnsan tam etinasız,

İnsan insanlığa yad, yabancı məxluq olub...

Bu duyumsuz həyatın, duyğusuz sakiniyəm...

Demə ki, biganəyəm, qayğılardan azadam, sakitəm,
asudəyəm?!

Bakı.

ÜMİD

Mənasız həyatın, duyumsuzluğu,
Yenə də alıbdı, məni qoynuna.
Bilmirəm, içimdə çağlayan nədi?
Matam, təbiətin bu oyununa...

Dünya mənim üçün boş qalıb indi,
Dünya mənasını itirib, Gülüm!
Həyata biganə olmuşam nədən?
Həyat varlığını itirib, Gülüm!

Sanki, ürək durub, min ildi vurmur,
Qəlbin soyuqluğu üşüdür məni,
Beyin də dayanıb, düşünmür çoxdan,
Bilmirəm, heç nələr yaşadır məni?!

Eşqin də buz kimi, soyuyub, Gülüm!

Qəlbin hərarəti yoxdu, isidə...

Ərşdə bir işartı görünür yenə,

Güman işartıya olan ümidə...

18.11.1997. Bakı.

* * *

Aləm gözümdə qaranlıq,
Gəl, nur çilə gözlərimə...
Dünya pərdə arxasında,
Gəl, pərdəni götür, Gülüm!

Gəl, aydınlıq gətir yenə,
Bu qarışıq dünyamıza,
Sorağında qalan gözü,
Gəl, yığışdır yoldan, Gülüm!

Sən gəl, dünyam çiçəklənsin!
Dünyamızı anlat bizə,
Məni qaytar həyatıma,
Həkim kimi sağalt, Gülüm!

Aləm gözümdə qaranlıq,
Nur tək daxil ol qəlbimə,
Ərit, könlümün buzunu,
Yox et, soyuqluğu, Gülüm!

Atəş tək yandır, yax məni,
Buza dönmüş bu qəlbimi,
Aç donunu eşqimizin,
Məhəbbəti yetir, Gülüm!

Od saç süzgün baxışından,
Ərit yeri, ərit göyü,
Asimandan nur çilənsin,
Sevgimizə yenə gülüm...

Aləm gözümdə qaranlıq,
İşıq kimi, qəlbimə ax!
Ərit, bütün kölgələri!
Nur içində üzək, Gülüm!

Qoy, o şirin təbəssümün,
Yenə oxşasın könlümü,
Biganəlik qoy, utansın,
Tərk etsin qəlbimi, Gülüm!

İsit, donmuş damarları,
Nəvazişli əllərinlə,
Ərit, biganəlik buzun,
Şirin sözlərinlə, Gülüm...

Aləm gözümdə qaranlıq,
Darıxmışam, sənin üçün,
Gəl, cəmalın nur çiləsin,
Hüsnün, işıq saçsın, Gülüm!

Gəl, həyatı mənalandır,
Xəyalımda olmağınla,
Cismin uzaq da olsa da,
Ruhun, yaxın olsun, Gülüm!

Həyat acı, həyat şirin,
Tək qoyub getmisən məni,
Qayıdaq, ötən günlərə,
Tez-tez “qonağım” ol, Güülüm!

Aləm gözümdə qaranlıq,
Bir qətrə nura təşnəyəm,
Gəl, nur çilə, düşüncəmə
Yenə sevinc bəxş et, Gülüm!

Bilmirəm, sonu necədi?
Bəlkə, sevgi əyləncədi?
Hələ çox şey qaranlıqdı,
Bir, aydınlıq gətir, Gülüm!

Qurtar, mənı bu boşluqdan,
Cansıxıcı, “yox həyatdan”,
Qaytar, mənə coşğunluğu,
Asudəlik bəxş et, Gülüm...

Bakı.

İNAM

1, 2, 3, 4.

Dörd ünsürün dördü də,

Bu gün tərək edib məni,

Atılmışam fəzaya,

Boğuluram, havasız

Ayağım altdan qaçıb,

Əzəl-axırım torpaq,

Üşüyürəm-odsuzam!

Susamışam-su yoxdu!!!

Bircə, dönsəm o günə,

Sən olsaydın, mənimlə

Arzum olmazdı, başqa,

Suyum da sən olardın,

Odum da sən olardın,

Torpağı hiss edərdim,

Ətrin havam olardı...

Bilmirəm sonu necə?
Durğunluğun sonu nə?
Nə vaxt açılar donu,
Odsuz qalmış, sevgimin?
Nə vaxt isinər ürək,
Yenə həyat eşqiylə?
Nə vaxt yetişər vüsal?
Dərd ilə, dərd çəkənə,
Qəm ilə qəm çəkənə...
Hələ bilmirəm fəqət,
Qəlbimin istəyi nə?
Anlamıram, sevirmi?
Yoxsa, tamam unudub???

Gəl, qaytar istəkləri,
Məni tərək edənləri,
Sevinsin, məyus ürək!
Dinlənsin, susan könül!
Sən gəl, həyat qayıtsın!
Dünyamı qaytar mənə!!!

Ərit, qaranlıqları,
Dünyamda sabah olsun!
Dünyamın odu da sən!
Dünyamın suyu da sən!
Torpaq da bizə yaxın...
Havam, sənin ətrindi...

20.11.1997. Bakı

SONSUZLUQ

Həyat üzümə güləndə,
Dünyam ilə barışmadım.
Başıma çox sığal çəkdi,
Bir dəfə də qımışmadım...

Tez-tez çəkibdi sınağa,
Tez-tez tutubdu danlağa,
Tez-tez düşmüşəm qınağa,
Bu həyata alışmadım...

Çox yazıb, çox oxumuşam,
Çox gəzib, çox dolanmışam,
Həmişə də “tək” qalmışam,
İnsanlara yovuşmadım...

Dünya, t m lin nədəndi???

 vv lin n , sonun nədi?

Bu fikir qəlbi did ndi!

Hələ bir şey qanmamı am...

Bakı.

BELƏDİR

Elə bil, yüzillik yuxudayam mən,
Dünyanın işləri pərdə dalında.
İnsanlar yalançı, həyat kələkbaz,
Dünya öz işində, qalmaqalında...

Saxtalıq, dumduru göz yaşı kimi,
Açıqdan açığa eləyir tüğyan...
Qənşərində durub gözüne girir,
Tay ehtiyac deyil, sağ-sola boylan...

Riyadır, yalandır büsbütün həyat,
Ərşəmi çəkilib, itib həqiqət?
Dünya belə qalmaz-işartı, ümid
O Gün, haçan doğar, bilinmir fəqət?!

Bakı.

* * *

Özüm heç, özümdən baş açammıram,
Qəlbin istəyi nə, həvəsi nədir?
Dünyammı qaranlıq, ya mənmi koram???
Nədir ki, köksümü dağıdıb, didir?

Dünyanın işləri düşüb düyünə,
Mən də itirmişəm kələfin ucun...
Bilmirəm, harada, nə etmişəm ki?!
Əzəl gündən mənim, nə olub suçum???

Yaxşıyla, yamanı qatmışam indi,
Dərd alıb, qəm satıb nəf eyləyirəm...
Xəyallar alıbdı məni qoynuna,
Xülyalar içində kef eyləyirəm...

Bakı.

İSTƏRƏM

Əllərinin istisini duymaq istərəm əlimdə,
Gözlərinin baxışını duymaq istərəm gözümdə,
Həyatın şirinliyini duymaq istərəm sözündə,
Gəl həyatı qaytar mənə, həyat sənin kölgən olub...

Divin canı şüşədəki göyərçində olan kimi,
Ovlamısan ürəyimin döyünməyə həvəsini,
Sənsiz ürək döyünsə də itiribdi qüvvəsini,
Gəl həyatı qaytar mənə, sənsiz həyat çoxdan solub...

Qaranlığın işığı tək qonağım ol, gülsün ürək!
Həyat bizi tərək etsə də biz həyatı tərək etməyək!
Nəzər sal ki, baxışının hərərəti sevgimizi isidəcək!
Sən xəbərsiz, mən xəbərsiz bu sevdasa çoxdan
donub...

Bakı.

HARDASAN

Çox əzdin qəlbimi xəyallarınla,
Cəfanı çox çəkdim, səfa görmədim.
Uzun ayrılığa, sonsuz həsrətə
Çox dedim az qalıb, vüsal görmədim.

Yorubdu, beynimi boş düşüncələr
Tədricən, içimi içindən yeyər
Nisgildən, həsrətdən yoğrulan günlər,
Məhəbbət bəslədim, sevgi görmədim.

Eşqim boy atıbdı, izzətlərlə,
Görüşə gəlmisən xəyallarınla,
Məni çox yormusan rüyalarınla,
Reallıq gözlədim, fəqət görmədim...

Bakı.

DİNLƏMƏDİN

Mən çox söylədim, sən az eşitdin,
Dedim, biz birgəyik həyat durduqca,
Sən ya eşitmədin, ya inanmadın...
Nələr qalmamışdı söhbət açmayım?
Hər yerdən, hər şeydən deyərdim sənə...
Bilməm dinləmədin, ya anlamadın...
Bilmirəm, nə deyim doğrusu, indi
Əzəldən demişdim qəlbim sənindi.
Sən idin mənimçün həyatın özü,
Demişdim, elə bir qüvvə yoxdur ki,
Nə vaxtsa, hardasa ayırsın bizi,
Dünya bizim üçün qurulub sanki...
Bilməm, nələr oldu, nələr baş verdi?
Nələr olmuş idi, nələr olası?
Hamısın demişdim, sən dinləmişdin...
Sən dinləsən də, leyk anlamadın,
Ya da anlamışdın, inanmadın...

02.12.1997. Bakı.

HƏQİQƏT

Həyatın mənası sənsən demişdim,
Bəlkə də səhvim bax onda olub?
Həmişə üzünə gülmüşəm, Gülüm!
Bəlkə də səhvi onda etmişəm...
Gözəllər çox idi, “mən varam” deyən,
Bəlkə, səhv o olub, səni seçmişəm...
Nə bilim, dünyanın işləri necə?
Xəyallar ruhuma verir işgəncə,
O, günə nə deyim, səni görüncə,
Kaş ki, kor olaydım, nə deyim daha?
Bir sevgi qazandım, həyatdan baha...

Demişdim, həyatın mənası sənsən,
Düşündün ki,
sən olmasan, dünya uçar?!
Əsla, Gülüm, belə desəm, yalan olar...
Səndən əvvəl,
məndən əvvəl,
Dünya olmuş, yenə də var!
Səndən sonra,
məndən sonra,
yenə olar!
Sənsiz dünya,
mənsiz dünya,
boş qalmaz ki,
İnan, Gülüm, bu yoxluğu dünya duymaz!
Yəni, bizsiz yaşamışdır, yaşayacaq...
O ki, qaldı aramızda ünsiyyətə,
Dünya xali;
sənə,
mənə,
Böyüksə də bu hadisə,
Dünya üçün bu bir heçdir!

Yəni ki, sənsiz də yaşamaq olar...

O ki, qaldı bu sevdaya,

O da gec-tez unudular...

Anlar ötər-gün dolanar,

Fəqət bir xatirə qalar;

o, var idi,

mən var idim...

Mən çox dedim, az eşitdin.

Hər şey haqqda, bircə-bircə söhbət etdik..

Ya, duymadın sən eşqimi,

Ya, anmadın məhəbbəti?!

Ya da qorxdun...

Nədən qorxdun, anlamadım...

Neçə illər ötüb, keçdi?

İnəndinmi?

İnanmadın?!

02.12.1997. Bakı.

NƏDƏN

Bəlkə də qorxmusan, mən bilməmişəm,
Talenin min cürə oyunundan sən?
Fəqət mən deyirdim, həmişə sənə;
Gələcək hökm alar səndən və məndən...

Bilməm, sən unuttun, ya inanmadın?
Bəlkə, ötən illər gördü işini?
Demək, inanmadın heç vaxt sən mənə?
Aldatdın özünü, həm də ki məni...

Yaxınlıq etmədin, isinsin ürək,
Uzaqlıq, ayrılıq gördü işini...
Anlar ötüşdükcə, soyuduq biz də,
Yadlaşdıq, yad olduq, yad imiş kimi?!

Səni qınamıram, inan bu işdə,
Bəlkə də qorxmusan, mən bilməmişəm.
Əgər, qorxmusansa, demək yalanmış,
Sənin sözlərin də, məhəbbətin də...

Əgər qorxmusansa, demək aldandım,
Bir, saxta sevginin parıltısına.
Talenin büsatı nə tez quruldu,
Bir, nakam sevdanın, vaxtsız yasına?!

02.12.1997. Bakı.

SABAH

Mənim gələcəkdə bir sabahım var!

Mənim sabahımın adı ümiddir!

Baxıranm, gözümdə dünya tari-mar

Köksümdə sabahın tumu cücərir...

Dünya oğru-əyri, it-qurd dünyası,

Mənim öz dünyam var, o da sabahda!

Bugünkü dünyamız dərə dünyası,

Mənim öz dünyam var qayada, dağda!

Elə bil, bu dünya bomboş qalıbdı,

Biri, sahiblənib; tamahkar, zəli!

O qədər, şişib ki, çaşbaş qalıbdı,

Nə qədər, şişsə də acdır, ac zəli!!!

Yapışıb dünyanın ac boğazından,

Gör, haçandır sorur, di gəl partlamır?!

Şikayət eyləyir hamı Tanrıdan,

Ümitsiz bu dünya niyə dağılmır?!

Mənim gələcəkdə bir sabahım var!

Mənim sabahımın adı ümidir!

Baxıranm, gözümdə dünya tari-mar

Köksümdə sabahın tumu cücərir...

Bakı.

DÜNYA

Bu dünya nə deyib durub, gözləyir?!

Niyə məhvərindən çıxmır, dağılmır?!

Çöküb dizi üstə solub, sızlayır,

Niyə cana doyub, qalxmır bu dünya?!

Bəlkə də dünyanın sonudur artıq?!

Bəlkə, dünyamızda biz ancaq yatdıq?!

Sürünə-sürünə sonuna çatdıq,

Sonda da ayağa qalxmır bu dünya...

Bəlkə, sürgün edək bu xalqı Aya?

Musa necə sürdü, xalqı səhraya...

Gərək, başlar dəyə daşa, qayaya,

Yetişib mənzilə, qalxmır bu dünya..

Çəkibdi, çiyində illərin yükün,

Tökübdü, başının, üzünün tükün,

Bir, gözlədiyi var, bu da tam mümkün?!

Kimisə gözləyir, qalxmır bu dünya...

Düzəlt öz qəddini, dikəlsin qamət!

Hanı keçmişlərdə olan əzəmət?!

Çox aciz olmusan dünyam, xəcalət...

Az qalır, zor ilə qalxasan dünya?!

Bakı.

GÜLÜM

Ümidini üzmə, heç vaxt sabahdan,
Ümitsiz düşmənin qoy olsun, Gülüm!
Özünü sən qoru, nagahan ahdan,
Sabahın güləruz, xoş olsun, Gülüm!

Aldım eşq badəsin, içdim əlindən,
Öpdüm yanağından, sordum dilindən,
Dirilik suyunu əmdim ləbindən,
Gülə-gülə dedin: - “Nuş olsun”, Gülüm!

Vardı bu dünyanın acı, xoş günü,
Vardı bu dünyanın quru, yaş günü,
Hansıdır dünyanın yaranış günü?
Dedin: - “Biz görüşən gün olsun”, Gülüm!

Culfa.

GƏZDİM

Gəzdim, qarış-qarış VƏTƏN TORPAĞIN,

Hər dağda, dərədə izim var mənim!

Hələ keçilməmiş, uca dağların,

Uca zirvəsində gözüm var mənim!

Gəzdim, yorulmadan dağı, dərəni,

Seyr etdim, ən ucqar çölü, çəməni;

- Ruha bir nəğmədir, boranı, çəni,

Çox bulaq başında üzüm var mənim!

Gəzdim, bu TORPAĞI, mən oymaq-oymaq,

Ən adi daşa da olmuşam qonaq,

Hər otun, çiçəyin halın soraraq,

Sinəmə yığdığım, sözüm var mənim!!!

Batabat.

ÜRƏK

Ürək təlatümə gəlib, ağladı,
Qanı yaş yerinə axır içimə...
Bir, nisgil içimi, içdən dağladı,
Deyən, lap az qalıb mənim köçümə...

Bəlkə də köçmüşəm, heç xəbərim yox,
Bəlkə, “yox” dünyanın sakiniyəm mən...
Bəlkə, bu dünyanın heç hüdudu yox???
Bəlkə, sonsuzluğun sakiniyəm mən?!

Yuvasından uçmuş bir, quşam sanki,
Elə bil, yuvadan perikmişəm mən...
Ya bu yuvanın istisi yoxmuş,
Ya da ki, naxələf doğulmuşam mən?!

Nə bilim, yazılan qismət beləymiş,

Bəlkə, İlahinin məsləhəti bu...

Bəlkə Yaradanın hökmü beləymiş?!

Bəlkə, bir, tale yazısıdır bu?!

Cici-yurdu.

ELƏ BİL

Könül həmdəmini tapmayıb, hələ!

Bir boşluq ruhuma hakim kəsilmiş...

Güman zirvələrdə sürünür, hələ!

Elə bir haldayam, - “suyu süzülmiş”

Hələ, bu dünyanı anlamamışam,

Hələ heç, özümü tanımamışam,

Hələ heç bəlkə də, doğulmamışam?!

Hardayam, nəçiyəm, - kimə deyilmiş?!

Nədəndi, düşmüşəm bu halə bilməm,

İçimdə qəm-kədər, ağlaram, gülməm,

Göründüyü kimi olan deyiləm,

- Elə bil, üzümə “cild” çəkilmiş?!

Cici-yurdu.

YA USTAC

Yenə ulduzların arasındasan,
Ən uzaq ulduzun lap yanındasan,
Bu sonsuz fəzada de, nə tapmısan?
Ağlım dərk eləmir, gözüm seçməyir...

Nədən bu məchulluq hakim qəlbimə?
Sonsuz duyumsuzluq dolub içimə,
Sanki, boğuluram bu boşluq içrə,
Ağlım dərk eləmir, ürək duymayır...

Ya Ustac, demə ki, dünya yox olmuş,
Bəlkə də dünyanın məhvəri qopmuş,
Yoxsa, bu gözlərin sahibi kormuş,
Ağıl dərk eləmir, əllər tutmayır...

Dağdağan.

DE KİMSƏN

De kimsən, nəçisən, gəlmisən yenə,
Gecə çoxdan ötüb, nə istəyirsən?!
Gəlmisən, qonaqsan,- xoşdur gəlişin,
Gəlişin məqsədin, məramın söylə...
Yoxsa ki, gəlibsən, sakit, dinməzcə...
Yaxşı yerin də var - başımın üstə?!
De, nə istəyirsən,
Axı kimsən sən?
Hardan gəlmisən,
İstəyin nədir?!
Biryolluq nəyin var, gəl söylə mənə...
Bəlkə, sən arzusən?
Bəlkə, istəksən?!
Bəlkə, İlahinin öz qismətisən?!
Hər kimsən, hər nəsən,
Ya gəl, ya da get!!!
Yoxsa, dəli olacağam mən...

23.08.2001. Dağdağan.

YUXU OĞRUSU

Yenə də durmusan başımın üstə,
Ay xoş gəlmisən, məchul qonağım!
Yenə də yuxumu çəkibsən ərşə,
Bəlkə, sən oğrusan, yuxu oğrusu?
Bilməm, nə tapmısan məndə doğrusu?!

Ay yuxu oğrusu, çıx get buradan!
Onsuz da əzəldən yuxum olmayıb,
Sən Allah, yoruldu, əkil başımdan!
Ay Allah, bu nədir, yoruldu axı?
Çəkməyir, bu yükü gücsüz can axı?!

Dağdağan.

ZİNDAN

Qəribə boşluğun sakiniyəm mən,
Xəyallar çuğlayıb, hakim qəlbimə...
Duyumsuz həyatın sakiniyəm mən,
Gecə də, gündüz də şərək dərdimə...

Uzaq dairəmdə görünən üfüq,
Aağım altında duran bu Torpaq,
Başımın üstündə o, Göy qübbəsi,
Zindan hasarıdır həndəvərimə...

Ya Ustac, sonudur deyən, dünyanın?
Ya suyu quruyub sənə quyunun?
Yoxsa, dadı qaçıb şirin yuxunun?
Heç bilmirəm, nələr gəlir dilimə...

Dağdağan.

YOX OL

Niyə qəmli-qəmli baxırsan mənə?

Laldili görəsən, nə söyləyirsən?

Bəlkə də nifrətlə baxırsan mənə?

Görən, kinli-kinli nə söyləyirsən?!

Gəl, yenə dayanma yolum üstündə,

Atamın, atana borcu-zadı yox,

Min dənə eyib var, çopur büstündə,

Bir dənə şirinlik, xoş təbəssüm yox...

Ay gözəl gecənin kifir qonağı,

Mən çoxdan unuttum, sən də çıx yoldan!

Üstümə qaldırdın tozu-torpağı,

Əbəs yerə çıxma, min cürə dondan!!!

Elə, məsum-məsum baxırsan ki, sən,

Elə bil, durubdu qarşıda mələk...

Gülüm, unutma ki, silinmiş izsən,

İzini-tozunu süpürüb külək...

28.08.2001. Dağdağan.

Maraq üçün

Zaur Ustac 8 yanvar, 1975-ci ildə Bakı şəhərində anadan olmuş, ilk təhsilini Ağdam rayonunun Yusifcanlı kənd orta məktəbində almış, ardıcıl olaraq Bakı Dövlət Universitetində, Bakı Ali Birləşmiş Komandanlıq Məktəbində, Beynəlxalq İxtiraçılıq və Biznes İnstitutunda və Şamaxı Humanitar Kollecinə davam etdirmişdir. Birinci Qarabağ müharibəsinin iştirakçısı və hal hazırda ehtiyatda olan zabitdir. Zaur Ustac 1988-ci ildən etibarən dövrü mətbuatda çıxış edir. Zaur Ustac «Yazarlar» jurnalının təsisçisi və baş redaktorudur. Zaur Ustac «GÜNAYDIN» («AĞÇIÇƏYİM»), «İSTƏMƏZDİM ŞAİR OLUM HƏLƏ MƏN», «GÜLZAR», «ŞEHÇIÇƏYİM», «MƏHDUD HƏYDTİN MƏCHUL DÜŞÜNCƏLƏRİ», «MUM KİMİ YUMŞALANDA», «BAYATILAR», «BALÇIÇƏYİM», «GÜLÜNÜN ŞEİRLƏRİ» «SEVIN Kİ, SEVİLƏSİZ...», «QƏLBİMİN AÇIQCASI», «USTADNAMƏ», «NİŞANGAH», «ÇƏHRAYI KİTAB», «OTUZ İLDİR, ƏLDƏ QƏLƏM» kimi şeirlər kitablarının, «USUBCAN ƏFSANƏSİ» adlı məqalələr toplusunun və Azərbaycan Respublikasının Milli Qəhrəmanı Gizir Mübariz İbrahimovun əziz xatirəsinə həsr olunmuş «ORİYENTİR ULDUZU» kitabının müəllifidir

Ustaca görə, yazarlar, ancaq yazarlar... Yəni şübhəsiz ki, hikmət və söz Uca Tanrıya məxsusdur.

Biz sadəcə diktə olunanları qələmə alan, qələm tutan qullarıq-qələmin sahibi də odur...

- Ustacıyam, əlim ərşi-əlada,

Bu nə sitəm, millətim nə bələda????!!

Zaur USTAC

(Mustafayev Zaur Mustafa oğlu)

“MUM KİMİ YUMŞALANDA”

Elektron nəşr:

Texniki redaktor: Tunc AY

Rəssam və tərtibatçı: Gülü

Kitab “Yazarlar”-ın kompüter mərkəzində yığılıb.

Təşkilati dəstək: www.ustac.az (Qeyri- kommertiya)

Elektron Kitab Zaur Ustac yaradıcılığının “30” illik yubley tədbirləri çərçivəsində nəşr olunan 5-cü kitabdır.

(Y-30-EK-05-ZU)

Redaktə və bütün hüquqlar müəllifə məxsusdur.

Çapa imzalandı: 15. 04.2018.

Əlaqə: zauryazar@mail.ru

Pulsuz.

F/b: [Zaur Ustac](#)

Qeyd:

Üzqabığının müəllifi: Xaqani Əhmədov.